

ת"פ 52999/11/14 - מדינת ישראל נגד אמג'ד ראזם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 52999-11-14 מדינת ישראל נ' ראזם

לפני
המאשימה מדינת ישראל
כבוד השופטת דנה אמיר

הנאשמים
אמג'ד ראזם
נגד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב זוסמן

ב"כ הנאשם עו"ד שלומית רובין

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהכרעת דין מיום 1/2/17 בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין בישראל על פי סעיף 12 א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").

על פי הכרעת הדין ביום 11/8/14 בשעה 21:00 או בסמוך לכך ברח' פנחס רוזן 71 בתל אביב, הסיע הנאשם ברכב את צאלח קואזבה (להלן: "**הנוסע**") שהוא תושב האזור השוהה בישראל שלא כדין מירושלים לרמת השרון, בתמורה לתשלום בגין דלק בסך 80 ₪ ותשלום עבור הנסיעה בסך של כ-200 ₪.

טיעוני המאשימה:

2. לטענת ב"כ המאשימה הערכים המוגנים שנפגעו הם הפגיעה בסדר החברתי, בריבונות המדינה, פגיעה ישירה ועקיפה בכלכלת המדינה ואף סיכון מובנה לציבור. לטעמו, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל, תוך שצוין כי יש לשים לב לצוק העיתים, לתקופה שבה מבוצעת העבירה וכי גלומה מסוכנות בעבירה הנדונה. עוד הפנה ב"כ המאשימה לכך שהעבירה בוצעה על רקע בצע כסף.

באשר לנסיבות הקונקרטיות הפנה ב"כ המאשימה לכך שלחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירות זהות, הרשעה משנת 2008 כשתאריך ביצוע העבירה הוא 9/2/06, לטענתו הנאשם לא הורתע מאותה הרשעה ואף מהעונש שנגזר עליו,

אשר כלל מאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים, וביצע שוב את העבירה בתיק דנן. בנסיבות אלה הפנה ב"כ המאשימה לצורך בהרתעתו של הנאשם ואף הפנה לצורך בהרתעת הרבים. נוכח המפורט, עתר ב"כ המאשימה לענישה בחלק העליון של המתחם ולצד זאת מאסר מותנה ארוך ומרתיע וקנס משמעותי שייתן ביטוי לכך שהעבירה בוצעה על רקע בצע כסף.

טיעוני ב"כ הנאשם:

3. ב"כ הנאשם הסכימה כי מתחם הענישה ברף התחתון עומד על מאסר על תנאי ולא ציינה מהו הרף העליון לטעמה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה - ביקשה לשקול לקולא את העובדה שבית המשפט בהכרעת הדין לא פסל את האפשרות שהנאשם ראה את האישור שהוצג לו על ידי הנוסע, אך לא התעמק בו די וציינה שאלמלא היה מוצג האישור - לא היה הנאשם מסיע את הנוסע. עוד הפנתה לכך שהנסיעה הייתה בתוך תחומי מדינת ישראל, שהמדובר בנסיעה חד פעמית ולא במי שזהו עיסוקו.

ב"כ הנאשם ציינה שהנוסע עצמו שוחרר, הוא נשוי לאישה ישראלית, עובדה שהייתה ידועה לנאשם ויש בכך להצביע כי פוטנציאל המסוכנות של הנוסע לא היה גבוה. עוד טענה כי החשד הסביר על בסיסו עוכב הנאשם היה ברף הנמוך וכן ציינה כי הרשעתו הקודמת של הנאשם ישנה, בגין עבירות משנת 2006 כאמור. לדבריה, מאז הרשעתו הקודמת למד הנאשם את הלקח ועל כן בחן את האישור שהוצג לו על ידי הנוסע.

באשר לנסיבות הקונקרטיות הפנתה לכך שהנאשם אב לארבעה ילדים ובקרוב עתיד להיוולד בנו החמישי והוא המפרנס היחיד וטענה כי בתיק דנן הויכוח היה ויכוח משפטי. כן ציינה את חלוף הזמן, שנתיים וחצי מאז ביצוע העבירה, מאז לא בוצעה עבירה נוספת על ידו. בנסיבות אלה עותרת להשתת עונש של מאסר על תנאי לצד קנס משמעותי.

הנאשם בחר שלא להוסיף על דברי באת כוחו.

מתחם העונש ההולם:

4. בעת קביעת מתחם העונש ההולם יש לבחון את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשה העבירה, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירה על פי עיקרון ההלימה.

הערך המוגן העיקרי אשר נפגע הוא זכותה של המדינה לבחון את אלה הבאים בשעריה.

5. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שקבעתי בהכרעת הדין לא מצאתי כי הנאשם בדק כראוי שבידי הנוסע אישור שהייה בישראל, ואף לא קיבלתי את גרסתו האחרונה לפיה ראה את השם על גבי האישור. עוד ציינתי כי גם אם הייתה מתקבלת גרסתו, לא היה בה כדי להועיל משכלל לא טרח לברר את שמו של הנוסע, הכל כמפורט בהכרעת הדין. הנאשם בעדותו מסר כי לא ידע כלל את שמו של הנוסע וכאשר זה הציג בפניו את האישור אף טען שלא ברר את שמו. המדובר במקרה אחד בו הסיע הנאשם את הנוסע מירושלים לרמת השרון תמורת סכום הדלק

ותשלום בסך 200 ₪ עבור ההסעה, קרי, מתוך מניע כלכלי.

6. יש עוד לתת את הדעת לפוטנציאל של סיכון ביטחוני כפי שציין ב"כ המאשימה ואף הפנה לרע"פ 3444/03 **משארקה נ' מדינת ישראל** (8.5.2003) והתייחסות כב' השופטת חיות שם לרע"פ 5198/01 **חטיב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(1) 769 (להלן: "**הלכת חטיב**"). נתתי דעתי לכך שההסעה במקרה דנן הייתה מירושלים לרמת השרון וכי הנוסע נשוי לאישה ישראלית ועובדה זו הייתה ידועה לנאשם עת בחר להסיעו. בנסיבות אלה יש כדי להקהות את הסיכון במידת מה אך וודאי שאין בהן די כדי לבטלו.

7. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, זו כוללת פעמים רבות עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, בני מספר חודשים, ולעיתים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרים מסוימים בהם רף החומרה אינו גבוה, וכשקיימות נסיבות אישיות לצד הודיה, לקיחת אחריות וחרטה, גזר בית המשפט עונש של מאסר על תנאי לצד קנס בלבד. ברע"פ 1941/09 **עלאדין נ' מדינת ישראל** (26.3.2009) אליו הפנתה המאשימה ניתח כב' השופט גובראן את הלכת חטיב אל מול רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (12.2.2006), חידד את חשיבות הענישה הממשית הכוללת עונשי מאסר בפועל בעבירה דנן אך הבהיר כי הלכת חטיב אינה קובעת חובת הטלת עונש מאסר בפועל כי אם קובעת שזו מדיניות הענישה הראויה, כשלצורך קביעת העונש יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה ונסיבות הנאשם.

עוד הפנתה המאשימה לרע"פ 8344/15 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (8.12.2015) שם דחה כב' השופט ג'ובראן בקשת רשות ערעור על פסק הדין אשר דחה ערעור שהוגש על גזר דין בו נקבע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

8. ב"כ הנאשם הפנתה לת"פ 67020-09-14 **מדינת ישראל נ' חורגין** (17.5.2015) שם נקבע מתחם ענישה בן מאסר על תנאי ועד שמונה חודשי מאסר בגין עבירות של הסעת 2 תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין והעסקת אחד מהם, כשבסופו של יום נגזרו על הנאשם אשר היה נעדר עבר פלילי והודה בביצוע העבירות ללא ניהול הוכחות, מאסר על תנאי לצד קנס כספי בסך 3,000 ₪.

כן הפנתה ב"כ הנאשם לת"פ 53396-06-15 **מדינת ישראל נ' בן יהודה** (30.3.2016), שם, בגין הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר ובסופו של יום נגזרו על הנאשם מאסר מותנה לצד קנס, חרף הרשעותיו הקודמות, בשים לב לכך שדובר בנאשם מבוגר מאוד, אשר תרם רבות למדינה ואשר הודה ונטל אחריות בהזדמנות הראשונה.

9. לאחר סקירת המפורט לעיל, מצאתי לאמץ את מתחם העונש אותו הציעה המאשימה כך שבמקרה זה יעמוד מתחם העונש בין מאסר על תנאי ועד לשמונה חודשי מאסר. ב"כ הנאשם אף לא הציעה מתחם אחר. לצד זאת, מאסר על תנאי וקנס כספי אשר ילמד כי אין גם רווח כלכלי לצד העבירה.

באשר למתחם הקנס, נתתי דעתי לכך שבסופו של יום לא קיבל הנאשם תשלום עבור ההסעה וכן לכך שהנאשם אב

לארבעה כשבנו החמישי עתיד להיוולד בקרוב והוא מפרנס יחיד. בנסיבות אלה, מתחם הקנס יעמוד בין 800-3,000 ₪.

ענישה קונקרטית:

10. הנאשם יליד שנת 1981 נשוי ואב לארבעה, ממתין ללידת בנו החמישי והוא משמש כמפרנס יחיד של משפחתו, ברור שעונש מאסר בפועל אשר יושת על הנאשם יפגע במשפחתו.

11. הנאשם בחר לנהל הליך הוכחות ולא נטל אחריות על מעשיו. אינני שותפה לדעת הסנגורית לפיה השאלה היחידה שנדונה היא שאלה משפטית. הכרעות העובדתיות אף הן מפורטות בהכרעת הדין.

מובן שאין לזקוף לחובתו של נאשם את העובדה שבחר לנהל הוכחות, יחד עם זאת לא יוכל להנות מההקלה הקיימת למי שהודה, נטל אחריות והביע חרטה כנה.

12. לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בעבירות זהות (שתי עבירות לצד עבירה של הפרת הוראה חוקית). נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירות משנת 2006, הרשעה משנת 2008, אך יש טעם רב בדברי ב"כ המאשימה לפיהם נראה כי הרשעתו בתיק הקודם והעונש שהושת עליו לא הביאו להרתעתו מביצוע העבירה בתיק דנן.

נתתי דעתי לטענת הסנגורית לפיה הנאשם הורתע מהרשעתו הקודמת ועל כן עמד על כך שיוצג לו אישור. משקבעתי כי אותו אישור שהוצג והאופן בו הוצג לא די בהם כדי להרים את הנטל לפיו בדק את המסמכים שבידי הנוסע, הרי שדומה שאותה בדיקת מסמכים שביצע הייתה אך על מנת לצאת ידי חובה, וכדי שבמקרה שייתפס, יוכל לטעון כי בדק המסמכים כאמור.

בנסיבות המקרה לטעמי קיימת חשיבות להשתת ענישה ממשית אשר תביא להרתעת הנאשם וכך גם להרתעת הרבים, שחשיבותה ברורה נוכח פוטנציאל הסיכון הביטחוני לצידה של העבירה. לצד זאת לא ניתן להתעלם מכך שמאז שנת 2006 ועד ביצועה של העבירה דנן לא הורשע הנאשם בכל עבירה ובכלל זאת עבירה מהסוג הנדון וכך גם מהעובדה שמאז האירוע מושא כתב האישום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים כפי שטענה הסנגורית.

13. עוד שמעתי את טענת הסנגורית לפיה בהכרעת הדין נקבע כי רמת החשד הסביר אשר הביאה לעיכוב הנאשם הייתה ברף הנמוך ביותר, אך לא כך נקבע. על פי הכרעת הדין, היה קיים בעניינו של הנאשם חשד סביר בעת עיכובו ולמעלה מן הצורך נבחנה שאלת הצורך בחשד סביר. בנסיבות אלה אינני מוצאת ליתן משקל לטענה.

14. נתתי דעתי לכך שהנאשם הסיע את הנוסע לאחר שסוכם כי ישולם לנאשם סך של 200 ₪ וכן הוצאות הדלק. משכך מקובלת עליי טענת המאשימה לפיה יש לגזור קנס ממשי לצד יתר רכיבי הענישה על מנת להבהיר כי המבצע עבירה מסוג זה לא יצא אף נשכר בפן הכלכלי. מנגד יש לשקול את העובדה שהנאשם מפרנס יחיד כאמור, אב לארבעה ומצפה ללידת בנו החמישי.

לאחר שקילת כל אלה, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של שלושה חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות, במנהל קהילתי רמות אלון, רח' רקנטי אברהם 6 ירושלים. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ת.ד. 741 באר שבע ביום 8/6/17 שעה 8:00 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 1,500 ₪, או שמונה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 10/5/17.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ז, 20 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.